

# HERDER VVICIA.



ERDER VVICIA Ducatus Gelriæ opidum ad Germanici maris sinum, & tuto, & eleganti situ commendatum, multorum opinione, latinè Pastorū siue opilionum vicum, refugium, vel sinum designat. VVic, enim & sinum, siue curuum māris recessum, & vicum sonat. Ut dum dicimus Braunsuuicum, Dansuuicum, Osteruuicum, & alia complura loca, quibus nulli sinus sint vicii. Eadem tamē ratione, & ad mare, & ad terram refertur, quū utrobique ille locus significetur, ad quem ē periculis quisquam secedere possit. Quemadmodum enim in mari ad sinus incuruos à procellis & fluctibus declinamus: ita in terrestri periculo vnicuique ad vicinos suos & cognatos est secundum, quorum iusta quædam ad defendendum sua multitudo, Vicus vocatur, à VVic, quo cedo, & secedo à periculo dicimus. Hic enim finis est multarum domorum coniungendarum, quō communibus viribus insultus vel hostiū vel ferarū repellantur, quō singulæ domus sustinere nō possent.

Harderuuicia igitur in Hollandi Maris sinu seu astuarii loco amoenissimo condita, à septentrione mare meridianum aspicit, omni piscium genere fœcundissimum: A Meridie & ceteris partibus habet hortos, portum, arua, campos, agrosq; tum ad pascenda pecora, tum omni frumentorū genere prōducendo, aptos: Sylvas præterea quæ lignorum satis suppeditant. Vnde fit, quod hic paruo benè viuatur, & multi, quibus alibi fortuna, vel penuria facilem viētum negent huc, vndique confluant.

Otto tertius Gelriæ & Zutphaniæ septimus Comes, Anno Christi M. C. XXIX. eām mūris cinctus, & ciuibibus priuilegijs, & proprijs Nassouiacis insignijs donauit. Eius deinde filius Reinoldus primus eius nominis, & Gelriæ atque Zutphaniæ Comes octauus, ab Rodolpho primo, Imperatore Augusto, priuilegium cūdēdæ monetæ Harderuuicensibus anno salutis M. C. XXVIII. impetravit, quo etiamnum tam in auro, quām argento, vtuntur.

Si firmitatem spectes, natura loci munitissimum opidum est, quod licet anno M. D. IIII. pridię Calendas Augusti, vt scribit Adrianus Barlandus in suis Chronicis, ignis violentissimus cōsumperit, & totum intra tres horas conflagrari, fortunis corruptis omnibus, cum multorum eriam interitu, quinque, aut ad summum sex edib. ab incendio seruatis. Tamen montibus & vallis firmissimis successū tēporis ita firmatū, vt aliquando hostibus suis, ad aliquod tēpus facilē resistere potuerit. Firmitatem hanc confirmat Arx quædam fossis ac vallib; circundata, cui Dux pro tempore Geldriæ perpetuo Satrapas præfiebat. Ex quibus ultimus fuit Otto de Santen, fidelissimus Regis Hispaniarum Capitanus. Sed hanc iniuria huius temporis sustulit.

Quod si ipsam ciuitatem intueri liceat, ædificia splendida isthic, tum à nobilibus, tum ditissimis mercatoribus rei nauticę studiofis, olim erecta conspiciet. Cuius rei testis inter cetera esse potest platea illa, quæ incolarū lingua Die Dantelstaet appellatur. Ad Senatum quod attinet, hunc semper habuit, non modo æquissimum, sed & antiquę & Catholicę Religioni, & pietati additissimum, quod quamplurimæ fundationes, & annuæ eleemosynarum distributiones, luce clarius, si hoc tempore non obscurerunt, demonstrant. De clero, vt hoc adiiciam; Tempore illo, quo disciplina Ecclesiastica vigebat, & in hominibus plus conscientię quam scientię erat, habuit presbiteros sanè integratos, diuinisq; officijs sedulō incumbentes, vnde ipsorum pietate & in Deum sincera Religione Incolae permoti, multa pro cultus diuini augmento, & Sacerdotum, pauperumq; sustentatione instituerunt. Loquuntur hoc distributiones istę, quæ certis anni temporibus in Summo Templo expia maiorum fundatione fieri solent Ecclesia. B. Mariæ. consecrata est, quæ hoc funesto tempore ter spoliata est, habet, si fabricam exterius, interiusq; conspicias pulcherrimam altaribus circiter viginti pulchre distictam, quorum quædam honeste satis suos possessores Sacerdotes alere potuerunt; quædam vero à diuersis rei manuaria opificibus erecta, & ad nostra vsque tempora decenter conseruata. Superior pars camerata est, & insignibus imaginibus perpolita, Turrim habet Pharo non imparem, ad quam Nauta sæpe naues suas dirigit, Huic Ecclesiae omnium ultimò præfuit Rutgerus à Baer Grollanus, concionandi dexteritate laudatissimus, ob fidem & Religionem Catholicam multa percessus. Cœnobia hic sunt sex virorum tria, virginum sacramentum totidem. Primum, cui, honoris causa, princeps locus debetur, extra Ciuitatem in amoenissimo loco possum D. Ioanni consecratum est, vulgo Het Héren Loo vocatum. Cuius ultimus Commendator fuit Nobilis Clarissimusq; vir Ioachimus à Spuelde Herderuicens Reipub. Patricius. Alterum est, quod & ædes Clericorum sibi adiunctas habet, Monasterium Fratrum, qui sunt instituti D. Hieronimi, quorum initium sumptum à quodam Gerardo Dauentriensi, cui ob vitę sanctimonium Magni cognomen tribuitur. Huius alumni & Fratres, vt vocantur, sunt liberi Clerici, in instituenda iuuentute, in scribendis perpolitis characteribus, concionando, & alijs pietatis exercitijs occupatissimi paratissimiq;. Quapropter semper opidahis Hardervicensib; gratissimi fuerunt. A tempore dicti Gerardi Magni, qui floruit Anno Domini M. CCC. LXXII. & anno M. CCC. LXXXIV. quarto Kalendarū Februarij, ætatis sue XLIV. in Christo defuncti, & Dauentrię sepulti. Item à tempore Florentij Hollandi, nobili parente oriundi, qui de Arkel originem traxit, qui in varijs Geldriæ & Brabantie locis indefesso labore, diligentissima lubricatatis institutione, concionibus & admonitionibus celeberrimis hunc ordinem Fratrum de communi vita mirum in modum amplificauit, alias ex ijs præfiendo Collegijs, nonnullos sacris virginibus, quosdam etiam, quod ferè in ordine illo visitatum fuit, perpolite scribendi exercitio admouit. Denique à tempore aliorum fratrum, qui in vinea Scholaistica milites strenui, & extirpandis hominum vitijs, in locis istis toti fuerunt, de quorum initijs, vita, moribuis, institutione & profectu Thomas à Kempis consulendus. Hoc Cœnobium Hardervicense Anno Domini M. D. LXXII. Ecclesiæ ornamentis, libris, alijsq; rebus vtesilibus spoliatum, multos eruditio & pietate singulari habuit clarissimos patres, in quorum album meritò referendus D. Altetus ab Heiden, qui cum per aliquot annos suis Collegijs pacificè, cum maximo honore, ac fructu præfuisset, & vsque ad extremam senectutem, veræ Religiosis & pietatis exemplum exhibuisset, tādem varios labores, multas itidem calumnias ac diuexationes, ab impij presentis belli milite percessus, porrepta fide ac mente obdormiuit in domino, relinquens illic Reuerendum & egregium Patrem D. Hermannum Arnoldi Smilenum, cui Hardervicensis filium, qui cum in ædi bus studiorum Præfectus fuisset, apud Enchhusianos per viginti ferè annos Conuentus S. Ursulæ, vulgo, Het Suderkloster nominati, curam suscepit, tanto in honore apud catholicos habitus, vt in Religione catholica

Constan